

[Boligministeren.]

Men som det er anført i det økonomiske sekretariats oversigt fra november 1962, kan dette tal forventes forhøjet i rimeligt omfang under hensyntagen til, at der som før nævnt nu er inddraget 54 nye kommuner i de regulerede områder, hvor der jo fortsat skal bygges også i indeværende år.

Af disse 10.400 boliger påregnes et socialt udlejningsbyggeri på 5.400 boliger, medens 5.000 er påregnet til det private byggeri.

I de frie områder, hvor det private byggeri er frit, har man regnet med 3.200 boliger i socialt byggeri, d. v. s. altså inden for rammen. Det er med henblik på, at der i god tid kan gives bygherren meddelelse om tilsagn vedrørende dette byggeri.

For det private byggeri inden for det regulerede område regner man som nævnt med 5.000 boliger, hvoraf man regner med at det private boligbyggeri forlods vil omfatte parcelhusbyggeri — ikke efter ønske, men det, der er plads til inden for denne ramme — i et antal af 3.400 huse.

Ved årets udgang forelå her ansøgninger for enkelte parcelhuse på i alt 2.373, mens der i gruppebebyggelser af parcelhuse forelå ansøgninger om 3.206 parcel- og rækkehuse, d. v. s. i alt 5.579 enfamiliehuse.

Man vil altså heraf kunne forstå, at det ikke i det kommende år vil være muligt at indpasse samtlige ønsker om enfamiliehuse i et byggeprogram på de nævnte 3.400 enfamiliehuse.

Det betyder, at vi end ikke i løbet af hele året 1963 kan få dette byggeri i gang; det lader sig simpelt hen ikke indpasse.

Hvis vi tager de indgåede dispensationsansøgninger for etagebyggeri med ind i billedet, så andrager disse yderligere 20.933, således at der i alt ligger ansøgninger om 26.512 boliger inden for det regulerede område, det vil sige langt mere end det dobbelte af de i alt 10.400, der vil kunne påbegyndes inden for det fastlagte byggeprogram i de regulerede områder.

Må jeg her føje til, at når det drejer sig om seriefremstillede enfamiliehuse, så har vi ansøgninger fra 35 forskellige virksomheder, der mener at kunne opfylde de krav, der må stilles til rationelle, mere eller mindre præfabrikerede hustyper.

Heraf vil det formentlig også fremgå, at vi ikke har nogen mulighed for at imøde-

komme samtlige disse ansøgninger, og vi regner derfor med at måtte tage udgangspunkt i en tildeling efter den indgangsdato, ansøgningerne har, hvorefter det er op til bygherren selv at afgøre, hos hvem han skal have bygget sit hus, om det skal være et seriefremstillet hus eller et traditionelt fremstillet hus.

Jeg var noget overrasket over det ærede medlems bemærkninger om parcelhusbyggeri og håndværksmestrenes forhold til dette, et problem, som naturligvis er af overordentlig alvorlig karakter. Det er et af de mange problemer, der opstår som følge af den påkrævede neddæmpning af den samlede byggeaktivitet. Det er de virkninger, det medfører for de mindre håndværksmestre. Det er problemer, jeg møder hver eneste dag, ikke alene ved mine modtagelser, men også gennem breve og presseomtale. Det drejer sig om den håndværksmester, der bygger for egen regning, der køber en byggegrund, bygger og sælger, som tager hovedparten, som det blev sagt, af lærlingeuddannelsen, og som nu er kommet i klemme ved den stedfundne neddæmpning af byggeaktiviteten i forhold til de byggeønsker, der er, men alligevel en byggeaktivitet, der, som jeg påviste før, ligger langt, langt over det, vi kendte for bare få år siden. På den ene side fremhæver man de menneskelige og økonomiske problemer, der opstår for den enkelte, og på den anden side det ønskelige i denne byggeform. Jeg har, som jeg tidligere har sagt, den opfattelse, at dette byggeri er tilgodeset, har fået sin betydelige andel af det samlede byggeri, nemlig 62 pct.

Jeg kunne have lyst at føje til, at når direktør Nørby i det af det ærede medlem hr. Thestrup nævnte foredrag på Nyborg Strand den 6. januar har udtalt, at jeg har ladet mig forlyde med, at der, bedømt efter indkomststatistikken, ikke er brug for så mange enfamiliehuse, så er denne betragtning jo taget ud af sin sammenhæng. Det, jeg har sagt, kan ikke udlægges, som om jeg vil gøre enfamiliehuse til noget odidst, og modsætningsvis, at det at bo kollektivt i udlejningsbyggeri er det eneste rigtige. Jeg har ved flere lejligheder talt med direktør Nørby, jeg har også ved flere lejligheder drøftet det problem med det ærede medlem hr. Thestrup. Jeg tror ikke,